विकल्पयति। तथानुष्ठिते सिंहः समायातः। यावदुष्ट्रं पश्यति ताव
द्रिक्तीकृतहृदयो दासेरकः। ततो भृकुटीं कृत्वा परुषतरमिदमाह।
अहो केनैष उष्ट्र उच्छिष्टतां नीतः। येन तमपि व्यापादयामि। एव
मभिहिते क्रव्यमुखश्चतुरकमुखमवलोकयति। किल वद किञ्चियेन
मम शान्तिर्भवति। अथ चतुरको विहस्योवाच। भो ममाग्रे ऽपि ५
क्रमेलकहृदयं भक्षयित्वा। अधुना मम मुखमवलोकयसि। तदास्वाद
यास्य दुर्णयतरोः फलमिति। तदाकर्ण्य क्रव्यमुखः प्राणभयाद्देशान्तर
मनागमनाय गतः। सिंहश्च तत्रैव तिष्ठति। एतस्मिन्नन्तरे दैवयोगात्
तेनैव मार्गेण महादासेरकसार्थो भाराक्रान्तः समागच्छति। तस्याग्रेस
रस्योष्ट्रस्य कण्ठे महती घण्टा प्रबद्धास्ते। तस्याः शब्दं दूरतो ऽपि १०
समाकर्ण्य सिंहश्चतुरकमाह। भद्र ज्ञायतां किमेष रौद्रः शब्दः श्रूयते
ऽश्रुतपूर्वः। तच्छ्रुत्वा चतुरकः किञ्चिद्वनान्तरं गत्वा। सत्वरं तमभ्येत्य
सवेगमुवाच। स्वामिन् गम्यतां गम्यतां यदि शक्नोषि गन्तुं। सो ऽब्र
वीत्। भद्र किमेवं मां व्याकुलयसि। तत् कथय। किमेतदिति।
चतुरक आह। स्वामिन्नेष धर्मराजस्तवोपरि कुपितः। यत् किलानेन १५
मदीयदासेरको मां प्रतिभुवं दत्त्वाकाल एव व्यापादितः। तत् सहस्र
गुणमात्मीयमुष्ट्रमस्य सकाशाद्ग्रहीष्यामि। इति निश्चित्य बृहदुष्ट्रमान
मादायाग्रेसरोष्ट्रस्य ग्रीवायां बद्ध्वा। बध्यदासेरकसन्तानपि पितृपैताम
हानादाय वैरनिर्यातनार्थमायात एव। सिंहो ऽपि तत् सर्वं दूरादे
वावलोक्य मृतमुष्ट्रं परित्यज्य स्वप्राणभयात् प्रणष्टः। चतुरको ऽपि २०
शनैः शनैस्तस्योष्ट्रस्य मांसं भक्षयामास। ततो ऽहं ब्रवीमि।

परस्य पीडनं कुर्वन् स्वार्थसिद्धिं च पण्डितः।
मूढबुद्धिर्न भक्षेत वने चतुरको यथा ॥ ४१४ ॥

अथ गते दमनके सञ्जीवकश्चिन्तयामास। अहो किमेतन्मया कृतं।
यच्छ्वपभोजिना मांसाशिना सह मैत्र्यनुग्रहः कृतः। अथवा साधु २५